

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาคายรังสี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือผู้ป่วยนอกที่มารับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นมะเร็งปากมดลูกทุกระยะของโรค และอยู่ในระหว่างรับการรักษาคายรังสีจากสถานพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช่ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกทุกระยะของโรคอยู่ในระหว่างรับการรักษาคายรังสีตั้งแต่ 1 วันขึ้นไป
 2. เป็นผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูก ไม่จำกัดอายุ ภูมิภาค เพศ ความรู้ และสามารถพูดคุยตอบคำถามได้ถูกต้อง
- กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดจำนวน 40 คน ดังรายละเอียดดังนี้

1. โรงพยาบาลราชวิถี สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
2. สถาบันมะเร็งแห่งชาติ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
3. โรงพยาบาลศิริราช สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
4. โรงพยาบาลรามคำแหง สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
5. โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า สังกัดกระทรวงกลาโหม
6. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สังกัดสภากาชาดไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาคนควาจากเอกสาร วารสาร ตำรา ผลงานวิจัยและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวบรวมข้อมูลที่ได้จัดไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อนำมากำหนดเป็นแบบสัมภาษณ์
2. สร้างแบบสัมภาษณ์ ลักษณะของแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนของผู้ป่วย มะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาคายรังสี ประกอบด้วยข้อคำถามแบบ "ใช่" "ไม่ใช่" "ไม่ทราบ" (การที่มีข้อความ "ไม่ทราบ" นี้เพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เดาคำตอบ) จำนวน 38 ข้อ โดยแบ่งได้ดังนี้

1. ความสำคัญของการรักษาคายรังสี จำนวน 5 ข้อ
2. วิธีการปฏิบัติตนในระหว่างรับการรักษาคายรังสีแบ่งได้เป็น
 - 2.1 การรับประทานอาหาร ยา และคิมน้ำให้ถูกต้อง จำนวน 6 ข้อ
 - 2.2 การดูแลรักษาความสะอาดร่างกายทั่วไปและบริเวณที่รักษาคายรังสี จำนวน 12 ข้อ
 - 2.3 การพักผ่อนและการออกกำลังกาย จำนวน 5 ข้อ
 - 2.4 การปฏิบัติตนตามคำแนะนำของแพทย์หรือพยาบาล จำนวน 4 ข้อ
 - 2.5 การสังเกตอาการผิดปกติต่าง ๆ และการป้องกันโรคแทรก จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบประเมินการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาคายรังสี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยที่ส่วนที่ 1 คือแบบประเมินการปรับตัวด้านสรีรวิทยา ประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราส่วน Likert

มีคะแนน 4 ระดับ และส่วนที่ 2 คือแบบประเมินการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น ประกอบด้วยข้อคำถาม "ใช่" "ไม่ใช่" ซึ่งเป็นคำถามทั้ง ทางบวก และ ทางลบ มีคะแนน 4 ระดับ เช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 1 แบบประเมินการปรับตัวด้านสรีรวิทยา จำนวน 28 ข้อ แบ่งออกได้เป็น

1. อาหาร	จำนวน 4 ข้อ
2. น้ำ	จำนวน 1 ข้อ
3. การขับถ่าย	จำนวน 8 ข้อ
4. การไหลเวียนของโลหิต	จำนวน 2 ข้อ
5. การควบคุมอุณหภูมิ	จำนวน 3 ข้อ
6. การทำกิจกรรมและการพักผ่อน	จำนวน 6 ข้อ
7. อากาศต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยมีในระหว่าง
รับการรักษาด้วยรังสี	จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น จำนวน 28 ข้อ ดังนี้

1. ด้านอัตมโนทัศน์	จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านบทบาทหน้าที่	จำนวน 7 ข้อ
3. ด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น	จำนวน 11 ข้อ

หมายเหตุ

การประเมินการปรับตัวในแต่ละข้อมีคะแนน 4 ระดับ ซึ่งใช้กับเกณฑ์ทางการพยาบาลในการคำนวณระดับคะแนนโดยถือว่าคนที่ตอบในระดับที่ 4 นั้นถือว่าเป็นการปรับตัวที่เหมาะสมดี แต่ถาตอบในระดับที่ 1 นั้น แสดงว่ามีการปรับตัวไม่เหมาะสม

การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

การพิจารณาหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์กระทำโดยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน (ทั้งรายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1. หัวหน้าศึกษารังสีรักษา ซึ่งมีประสบการณ์ในการพยาบาลผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูก จำนวน 3 ท่าน
2. หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล สถาบันมะเร็งแห่งชาติ จำนวน 1 ท่าน
3. อาจารย์ในสาขาวิชาการพยาบาลสูติ - นรีเวช จำนวน 4 ท่าน
4. แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลรักษาผู้ป่วยมะเร็งเร็งปากมดลูก จำนวน 2 ท่าน

ผู้วิจัยได้ไปติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้ง เกณฑ์การ ตัดสินใจไว้ดังนี้คือ ข้อสัมภาษณ์ที่จะมีความตรงตามเนื้อหาได้ต้องเป็นข้อสัมภาษณ์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ใน 10 ท่าน ยอมรับเมื่อรวบรวมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อสัมภาษณ์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ลักษณะของแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการหาความตรงตามเนื้อหา มีลักษณะดังนี้

1. แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนของผู้ป่วยมะเร็งเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาคายรังสี จำนวน 35 ข้อ ดังต่อไปนี้

- 1.1 ความสำคัญของการรักษาคายรังสี จำนวน 4 ข้อ
- 1.2 วิธีการปฏิบัติตนในระหว่างรับการรักษาคายรังสี แบ่งออกเป็น

- 1.2.1 การรับประทานอาหาร ยา และคิมน้ำให้เพียงพอ จำนวน 5 ข้อ

- 1.2.2 การดูแลรักษาความสะอาดร่างกายทั่วไปและบริเวณที่รับการรักษาคายรังสี จำนวน 11 ข้อ

- 1.2.3 การออกกำลังกายและการพักผ่อน จำนวน 5 ข้อ

1.2.4 การปฏิบัติตนตามคำแนะนำของแพทย์หรือพยาบาล

จำนวน 4 ข้อ

1.2.5 การสังเกตอาการผิดปกติต่าง ๆ และการป้องกัน

โรคแทรก จำนวน 6 ข้อ

2. แผนประเมินการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับ
การรักษาด้วยรังสี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ใกล้เคียงนี้

2.1 แผนประเมินการปรับตัว ตามความต้องการด้านสรีรวิทยา
จำนวน 25 ข้อ แบ่งออกได้เป็น

2.1.1 อาหาร จำนวน 3 ข้อ

2.1.2 น้ำ จำนวน 1 ข้อ

2.1.3 การขับถ่าย จำนวน 8 ข้อ

2.1.4 การไหลเวียนของโลหิต จำนวน 1 ข้อ

2.1.5 การควบคุมอุณหภูมิ จำนวน 2 ข้อ

2.1.6 การทำกิจกรรมและการพักผ่อน จำนวน 6 ข้อ

2.1.7 อาการต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยมีในระหว่างรับการรักษา
ด้วยรังสี จำนวน 4 ข้อ

2.2 แผนประเมินการปรับตัวในด้านต่าง ๆ จำนวน 25 ข้อ
โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านอัตมโนทัศน์ จำนวน 9 ข้อ

2.2.2 ด้านบทบาทหน้าที่ จำนวน 6 ข้อ

2.2.3 ด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น จำนวน 10 ข้อ

การหาความเที่ยง (Reliability)

การหาความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไข
ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกับตัวอย่างประชากร จำนวน 15 คน
แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาหาความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ความรู้เกี่ยวกับก รมปฏิบัติตน โดย

ใช้สูตรหาความเที่ยงแบบ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (K - R 20) ดังนี้

$$K - R 20 : r_{xx} = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right] \quad (\text{ประกอบ กรรณสูต } 2525 : 46)$$

- เมื่อ r_{xx} = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
- n = จำนวนข้อของแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด
- p = สัดส่วนคนที่ตอบข้อของแบบสัมภาษณ์ใดถูกต้อง
- q = $1 - p$ (สัดส่วนของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แต่ละข้อผิด)
- pq = ความแปรปรวนของคะแนนแบบสัมภาษณ์แต่ละข้อ (ผลคูณของ สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด)
- $\sum pq$ = เครื่องหมายแสดงผลบวกในที่นี้คือ $\sum pq$ เป็นผลบวกของ pq ของทุก ๆ ข้อ
- S_x^2 = ความแปรปรวนของแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด
- ได้ค่าความเที่ยง .75

ส่วนแบบประเมินการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาค่ายรังสีในคานต่าง ๆ รวม 4 คาน นั้น หาความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของ ครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right] \quad (\text{ประกอบ กรรณสูต } 2525 : 52 - 53)$$

- เมื่อ n = จำนวนข้อของแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด
- S_i^2 = ความแปรปรวนของแบบสัมภาษณ์แต่ละข้อ
- S_x^2 = ความแปรปรวนของแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด
- ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

1. การปรับตัวคนสู่วิทยาศาสตร์ .70

2. การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านความสัมพันธ์
เกี่ยวข้องกับผู้อื่น มีค่าเท่ากับ .67

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูก
ภายหลังจากที่ได้ติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงพยาบาล หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล
ตามลำดับ (ผู้ช่วยวิจัย จำนวน 1 ท่าน เป็นพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งมีประสบการณ์ใน
การพยาบาลผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีและได้รับคำชี้แจง
เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้ป่วยในการวิจัยครั้งนี้เรียบร้อยแล้ว)

2. ก่อนทำการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะแนะนำตนเองกับผู้ป่วยที่เป็น
ตัวอย่างประชากร จากนั้นจึงทำการสัมภาษณ์ทีละราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้าง
ขึ้นใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละประมาณ 30 - 45 นาที โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง
ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้ป่วยได้แก่ ความสนใจ ความอ่อนเพลีย ทั้งนี้เพื่อให้
รับคำตอบที่ตรงตามความเป็นจริง

3. ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงพยาบาลแต่ละแห่งสลับกัน
ได้ประชากรรวมทั้งหมด 40 คน ในระยะเวลา 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสัมภาษณ์แต่ละข้อมาแจกแจงความถี่และให้คะแนนดังต่อไปนี้

1. แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกใน
ระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีนั้น มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ใช่ (ถูก)	มีค่า	1	คะแนน
ไม่ใช่ (ไม่ถูก)	มีค่า	0	คะแนน
ไม่ทราบ	มีค่า	0	คะแนน

2. แบบประเมินการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับ
การรักษาด้วยรังสี มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

การปรับตัวด้านสรีรวิทยา เป็นแบบสัมพัทธ์ชนิดมาตราส่วนให้
ค่าซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนนตั้งแต่ 1 - 4 คะแนน ตามลำดับความ
สามารถในการปรับตัวของแบบสัมพัทธ์แต่ละข้อ

สำหรับการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่
และการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับผู้นั้นเป็นแบบสัมพัทธ์ชนิดมาตราส่วน
ให้ค่า ซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ความหมายทางบวก

ไม่ใช่	มีค่า	1	คะแนน
ใช่	มีค่า	3	มาตราส่วนดังนี้
นาน ๆ ครั้ง	มีค่า	2	คะแนน
บ่อยครั้ง	มีค่า	3	คะแนน
ตลอดเวลา	มีค่า	4	คะแนน

ความหมายทางลบ

ไม่ใช่	มีค่า	4	คะแนน
ใช่	มีค่า	3	มาตราส่วนดังนี้
นาน ๆ ครั้ง	มีค่า	3	คะแนน
บ่อยครั้ง	มีค่า	2	คะแนน
ตลอดเวลา	มีค่า	1	คะแนน

ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้เครื่องคิดเลข
ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกใน
ระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี คำนวณเป็นตารางร้อยละ

2. ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับก ารปฏิบัติตนและการปรับตัวของผู้ป่วย
มะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี คำนวณโดย

2.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสีเป็นรายด้าน สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีดังนี้

.80 - 1.00	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.60 - .79	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง
.40 - .59	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
.20 - .39	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันน้อย
.01 - .19	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวในค่านต่าง ๆ ของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี คำนวณโดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิตและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแต่ละข้อในการปรับตัวแต่ละด้านทั้ง 4 ด้าน โดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินค่าเฉลี่ยของการปรับตัวในค่านต่าง ๆ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.00 - 1.49	หมายความว่า
มีการปรับตัวไม่เหมาะสม		
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายความว่า
มีการปรับตัวเหมาะสมปานกลาง		
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.00	หมายความว่า
มีการปรับตัวเหมาะสมดี		

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนที่ได้จากการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็ง ปากมดลูกของแต่ละข้อในแต่ละท่านและโดยส่วนรวม โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 80)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่ามัธยฐานเลขคณิต (คะแนนเฉลี่ย)}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด } N \text{ จำนวน}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง}$$

2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกของแต่ละข้อในแต่ละท่านและโดยส่วนรวม โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 81)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

$$S.D. = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$\sum X^2 = \text{ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง}$$

3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระหว่างรับการรักษาด้วยรังสี โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) , (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2525 : 26)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- r = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน 2 ชุด
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน
 $\sum Y$ = ผลรวมของคะแนนการปรับตัวทั้งหมด
 $\sum X^2$ = ผลรวมของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน
แต่ละคะแนนยกกำลังสอง
 $\sum Y^2$ = ผลรวมของคะแนนการปรับตัว
แต่ละคะแนนยกกำลังสอง
 $\sum XY$ = ผลรวมของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน
และคะแนนการปรับตัวของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูก
 N = จำนวนตัวอย่างประชากร

ต่อจากนั้นนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มาหาค่าสำคัญด้วยสูตร (บุญธรรม
 กิจปริศนาปริศนีย์ 2524 : 240)

$$t = \frac{r \sqrt{N - 2}}{\sqrt{1 - r^2}}$$

- r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนที่คำนวณได้
 N = จำนวนตัวอย่าง

เปิดตาราง t ที่ $df = N - 2$

หรือเปิดตารางสำเร็จที่นำค่า r ไปตรวจสอบได้เลยว่าเป็นค่าที่มี
 นัยสำคัญหรือไม่โดยพิจารณาเฉพาะค่า df เท่านั้น โดย $df = N - 2$